

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

XV. De ordinatione Timothei Aeluri, & morte Proterii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

tum, lectis gestis cognouerunt, quid Anatolius consentiente Concilio egerat & obtinuerat. Quibus eius presumptioni contradicentibus, a iudicibus & episcopis omnibus illa contradictio suscepta non est. Et licet sedes apostolica nunc vsque contradicat, quod a Synodo firmatum est, imperatoris patrocinio permanet quodammodo.

Vide hinc
epistolam
S. Leonis I.
papæ.

*De exilio Dioscori, & ordinatione Proterii Alexandrini
episcopi.*

CAPVT XIV.

EXPLETO ergo magno & venerabili Calchedonenſi Concilio in duodecim ſecretariis & ſedecim actio- nibus, Dioscorus quidem exulare in Gangrena ciuitate præceptus eſt. Reuerſi ſunt autem Alexandriam qui cum eo venerant epiſcopi & clerici, Athanaſius Buſirios epiſcopus, & Neſtorius Phlagoneos, & Auxonius Sebennitenſis, & Macarius Chabaſenſis, qui confederant in Calchedona, & anathematizauerunt Eutychem & eius dogma, cum Dioscori damnatione, epiſtolæ papæ Leonis ſubſcribentes, vt cum omnium ciuium voluntate eligerent ordinandum epiſcopum, ſacris ob hoc literis præcedentibus ad Theodorum tunc auguſtalem. Collecti ſunt ergo nobiles ciuitatis, vt eum qui eſſet vita & ſermone pontificatu dignus, eligerent. Hoc enim & imperialibus ſanctionibus iubebatur. Cumque ſuper hoc multa dubitatio proceſſiſſet, volentibus ciuibus neminem penitus ordinare, ne adulteri viderentur, (Dioscoro quippe viuente) nouiſſime in Proterium vniuerſorum ſententia declinavit, vtique cui & Dioscorus commenda- uit eccleſiam, qui & eum archipreſbyterum fecerat. Ordinatus ergo Proterius, præſentibus ſupra memoratis epiſcopis, qui in Synodo (ſicut dictum eſt) ſubſcripſerant, inthronizatur.

De ordinatione Timothei Aeluri, & morte Proterii.

CAPVT XV.

INTHRONIZATO autem eo, diuiſio & diſceſſio populi orta eſt, eo quod viueret Dioscorus, & eſſet in exilio. Multa ergo pericula Proterius paſſus eſt, ita vt militari pro cuſtodia indigeret auxilio plurimo tempore ſui pon-

tificatus, & vsque ad mortem Marciani imperatoris, inimicorum manus valuit euadere.

Sed Timotheus quidem cognomento Ælurus, & Petrus Moggus diaconus, qui de ordinatione fuerunt Dioscori, ab Alexandrina ecclesia se separauerunt, nolentes communicare Proterio. Quos cum Proterius episcopus ad ministerium proprium reuocare non posset, utrosque damnauit. At illi captata morte Marciani imperatoris, collectis turbis hæreticorum qui Dioscorum sequebantur, ordinato episcopo Timotheo Æluro, veniunt Alexandriam. Et ante triduum paschæ, quo cœna Domini celebratur, ab ipsis turbis concluditur in ecclesia sanctæ memoriæ Proterius, quo se timore contulerat. Ibi que eadem die in baptisterio occiditur, laniatur, eiicitur, & funus eius incenditur, sparguntur & cineres eius in ventos. Ab isto ergo Timotheo duo episcopi Alexandria cœperunt esse. Et dum ecclesias * tenuisses, soluerunt eam quam habebant vnitatem, expulsis ab eis plurimis episcopis orthodoxis, qui sub euangelistæ erant sede beatissimi Marci. Interea Leo sumit imperium, ad quem tanti facinoris catholicorum querela peruenit, ascendentibus ad imperialem ciuitatem cum * cleris aliquantis Alexandrinæ ecclesiæ episcopis, qui erant a Timotheo sedibus suis pulsi. Supplicationes ab eis oblatae sunt Leoni imperatori, quatenus mors vindicaretur Proterii, & expelleretur episcopali sede Timotheus Ælurus, tamquam non legaliter institutus.

Hæc quidem egerunt episcopi & clerici, Synodi Calchedonenfis defensores. Sed a parte Timothei quidam episcopi & clerici Timothei ascendentes, functi legatione pro Timotheo Æluro, dederunt & ipsi petitiones imperatori, contra Synodum sæpe facientes, ut eadem Calchedonenfis Synodus tolleretur. E contra, illi a parte Proterii vindictam sceleris postulabant. Et ambarum partium supplicationes imperator legens, & considerans nimis esse graue vexari tanto itinere sacerdotes, quorum aut ætas, aut infirmitas, aut paupertas hunc laborem subire prohibebat, impossibile iudicauit eos congregari, sed scripsit singularum ciuitatum episcopis de utroque negotio, consulens quid fieri oporteret vel de ordinatione Timothei,

mothei,

mothei, vel de terminis Synodi Calchedonenſis: & direxit per totum orientem magiſtrianos. Mittit & Anato- lius epiſcopus Aſclepiadem diaconum ſuum: per quos omnes illi epiſcopi, qui Calchedone fuerant congregati, quid Alexandriae geſtum fuit agnoſcerent. Qui reſcribunt Calchedonenſem Synodum uſque ad ſanguinem vindicandam, eo quod non alteram fidem teneret, quam Synodus Nicæna conſtituit. Timotheum uero non ſolum inter epiſcopos non haberi, ſed etiam Chriſtiana appellatione priuari. Et hæ epiſtolæ uel relationes epiſcoporum omnium, in vno codicis corpore uocantur encyclicæ. Quo facto, ſcripſit imperator Leo duci Alexandriae Stila, ut pelleret quidem ab epiſcopatu modis omnibus Timotheum, inthronizaret autem alium decreto populi, qui Synodum vindicaret.

De ordinatione Timothei catholici, & Petri hæretici.

CAPVT XVI.

IUSSIONE ſuſcepta, dux Stila fecit quæ fuerant imperata. Et exilio relegatur Timotheus Ælurus Cherſonam arcta custodia, & fit pro Proterio Timotheus cognomento Salophaciolus ſiue Aſbus. Hic Timotheus catholicorum epiſcopus, uixit quidem ſine ſeditione quiete in Alexandria eccleſia omni tempore Leonis, & omni tempore Zenonis, donec Baſiliſcus arriperet tyrannidem, Zenone in Iſauriam fugiente. Et cum Baſiliſcus tenuiſſet imperium, ſcripſit vniuerſo orbi ſanctionem ſuam, quam appellauit encyclicam, contra Calchedonenſe Concilium. Tunc enim Baſiliſco reddente epiſcopatum Timotheo Æluro, & hæreticis ſedibus ſuis reſtitutis, fugit Timotheus catholicus in Canopi caſtellum, & in monaſterio latuit: Petrus hæreticus iterum ſe cum Timotheo iunxit, cum quo fuerat ante damnatus. Poſtquam ergo imperator Zenon reuerſus eſt ad imperium, Timotheus Ælurus metuens zelum quem habebat circa Calchedonenſe Concilium, optauit ſibimet mortem. Et iſtud perſeueranter orans, ab humana uita hauſto ueneno ſolutus eſt.

Dicunt uero ſequaces eius, præſciſſe eum diem mortis ſuæ. Et reuera, quia ſe ueneno parabat interficere,

Concil. Tom. 12.

O O O